

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.215/2025/10.

A felperes:

felperes

cím1

A felperes képviselője:

DLA Piper Posztl, Nemescsói, Győrfi-Tóth és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Radics György Viktor ügyvéd és dr. Kozma Zoltán Márton ügyvéd)

cím2

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd)

cím3

Az alperes:

alperes

cím4

Az alperes képviselője:

Lendvai és Szörényi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lendvai András ügyvéd)

cím5

A per tárgya: védjegybitorlás megtörténtének megállapítása és jogkövetkezményei

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3.P.22.808/2023/50-II.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Részítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 606.000 (hatszázhatezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.736/2022/5. számú végzésével elrendelt ideiglenes intézkedéshez kapcsolódó, 2022. október 14-én benyújtott keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a keresetlevélben meghatározott elnevezésű és cikkszámú termékek Magyarországra történő behozatalával bitorolta a felperes keresetlevélben megjelölt védjegyeit. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől. Kérte a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) vámhatósági rendelkezése alatt álló játéktermékeknek és azok csomagolásának lefoglalását és az alperes költségén való megsemmisítését. Kérte az alperes kötelezését, hogy szolgáltatson adatot számlamásolatok csatolásával együtt a védjegybitorlással érintett termékek előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében részt vevőkről, valamint az ilyen termékek terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról. Kérte az alperes kötelezését elégtételadásra, valamint a perköltség viselésére.

[2] Keresetét a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 12. § (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdés d) pontjára, 27. § (1) bekezdésére és (2) bekezdés a)-f) pontjára alapította.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[4] Az elsőfokú bíróság részítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 6.667.500 forint keresettel felmerült részperkötséget.

[5] Döntését a Vt. 12. § (1), (2), (3) bekezdéseire alapította.

[6] Részítéletének indokolásában megállapította, hogy a bitorlási perben a bíróság az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezte a bitorlási tényállás megítélésével összefüggésben, melynek hatására a felperes a perbeli védjegyek oltalmáról lemondott, és így a védjegyek oltalma 2022. május 1-jétől megszűnt (indokolás [10] pontja).

[7] Mivel az alperes 2022. május 1-jét követően kérte a felperes által kifogásolt áru kezelését és szabad forgalomba bocsátását, azaz olyan időpontban, amikor a perbeli védjegyek oltalma már nem állott fenn, a felperest a védjegyoltalmakból fakadó kizárólagos használati jog (Vt. 12. §) nem illette meg. Ezért a keresetet elutasította.

[8] A pervesztes felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az e körben felmerült részperkötség megfizetésére.

[9] A részperkötség összegét a Pp. 81. § (5) bekezdése szerint költségjegyzék útján felszámított és a 24/2004. (VI. 30.) IM rendelet (helyesen: a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet, a továbbiakban: 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet) 2. § (1) bekezdése alapján díjmegállapodással és munkaidő-kimutatással igazolt, áfával terhelt ügyvédi munkadíjban határozta meg.

[10] Megállapította, hogy a felperes (helyesen: az alperes) a 49. sorszámú beadványhoz csatolt költségjegyzék nyomtatvány szerint 6.917.250 (helyesen: 6.667.500) forint ügyvédi munkadíjat számított fel, amely 4.667.250 forint alapidíjat és 2.000.250 forint az ügyvédi tevékenység eredményességéhez kötött ügyvédi munkadíjat (sikerdíjat) tartalmazott. Az alperesi ügyvédi iroda tevékenységét túlnyomórészt a partner ügyvéd munkája teszi ki a csatolt tevékenységkimutatás (49/A.) alapján.

[11] Indokolása szerint a partner ügyvéd 50.000 forint + áfa összegű óradíja a hasonló ügyekben támasztott igényekből leszűrhető piaci viszonyok ismeretében, de különösen az ügy iparjogvédelmi tárgyára tekintettel, átlagos mértékűnek mondható (Pfv.IV.21.447/2009/4.)

[12] A felszámított 109,83 munkaóra az ügyben elvégzett tevékenységgel arányban áll, a csak általános felperesi vitatás e tekintetben nem keltett aggályt. Értékelte az ügy munkaigényét illetően az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, amelynek unikalitása és nehézsége valamennyi perbeli szereplőre, így az alperesi jogi képviselőre is komoly szakmai többlet terhet rótt.

[13] Megállapította, hogy a perköltség részeként érvényesített sikerdíj, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 30. § (3) bekezdés szerinti mértéket nem haladja meg, ezért a sikerdíj érvényesítésének nem volt akadálya.

[14] A részítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság részítéletének perköltség viseléséről szóló rendelkezését részben megváltoztatni akként, hogy a bíróság a felperes által az alperes javára megállapított perköltség összegét 3.034.030 forintra mérsékelje.

[15] Kérte a részítélet indokolását is megváltoztatni akként, hogy az indokolás [10] pontjában szereplő mondat „A bitorlási perben a felperes a perbeli védjegyek oltalmáról lemondott, és így a védjegyek oltalmai 2022. május 1-jétől megszűnt” legyen.

[16] Másodlagosan kérte a részítéletet a fellebbezéssel érintett körben hatályon kívül helyezni és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítani, amennyiben a felperes által megjelölt eljárási jogszabálysértések orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem észszerű.

[17] Fellebbezését a Pp. 80. §, 81. § (1)-(3) bekezdése, 86. § (2) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1)-(2) bekezdése megsértésére alapította. Másodlagos fellebbezési kérelmét a Pp. 2. § (2) bekezdésének, 279. § (1) bekezdésének, 341. § (1) bekezdésének és 346. § (4)-(5) bekezdésének, valamint 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdésének sérelmére alapította.

[18] Az ítélet indokolása elleni fellebbezésében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, a felek tényállításain és nyilatkozatain túlterjeszkedve, bizonyítékok hiányában, tévesen állapította meg részítélete indokolásának [10] pontjában, hogy a felperes a bíróság által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének hatására mondott le a perbeli védjegyek oltalmáról.

[19] Az alperes nem tett a fenti részítéleti megállapítást megalapozó tényállítást és nyilatkozatot a perben, annak nem is volt jogi relevanciája, mivel a kereset elutasítását megalapozta önmagában az a körülmény, hogy a felperes lemondása folytán a perbeli védjegyek oltalma 2022. május 1-jei hatállyal megszűnt.

[20] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is megsértette, amikor nem adta világos és egyértelmű indokát annak, hogy a részítélet [10] pontjában foglalt megállapítását milyen tényekre, bizonyítékokra és féli nyilatkozatokra alapította.

[21] A perköltségről szóló rendelkezést azért tartotta jogsértőnek, mert az elsőfokú bíróság által elfogadott 109,83 ügyvédi munkaóra az elvégzett ügyvédi tevékenységgel nem áll összhangban. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak vizsgálatát a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján, hogy a felszámított munkadíj az elvégzett ügyvédi tevékenységgel összhangban állónak tekinthető-e, hogy az alperes által megjelölt perköltségelemek a Pp. 80. § értelmében egyáltalán megfelelnek-e a perköltség definíciójának, azokat a Pp. 81. §-a alapján az alperes felszámította-e, illetve hogy ezen elemek közül van-e olyan, amelyik a Pp. 86. § (2) bekezdése értelmében sikertelenül végzett perceselemnéből ered vagy feleslegesen okozott költségnek minősül.

[22] Az alperesi perköltségigényt általában is eltúlzottnak tekintette, figyelemmel a részítélethez vezető eljárás egyedi körülményeire, arra, hogy a felperes a védjegybitorlási kereset alapjául szolgáló öt nemzeti védjegyről a per során lemondott, és erre tekintettel 2023. november 20. napján kelt nyilatkozatában a részítélettel elbírált keresetétől elállt. Az alperes ugyanakkor a felperes elállásához és a per megszüntetéséhez nem járult hozzá.

[23] Az eljárásban először a 2024. február 22-i tárgyaláson szóban, majd 2024. március 1. napján írásban előterjesztette a védjegybitorlási perben elrendelt ideiglenes intézkedéssel okozott károk megtérítése iránti viszontkeresetét. Az alperes azzal, hogy 2023. december 1-jén nem járult hozzá az eljárás megszüntetéséhez, feleslegesen okozott saját magának a perköltség körébe tartozó költségeket.

[24] Utalt arra, hogy a részítélettel elbírált védjegybitorlási ügy kizárólag egy jogkérdés körül forgott, a felek között a tényállás nem volt vitatott, terjedelmes bizonyítási eljárás lefolytatásának igénye nem merült fel, és az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező 3.P.22.447/2022/29-I. számú végzését az elsőfokú bíróság a 2023. december 7. napján kelt végzésével végül hatályon kívül helyezte, így az EUB előzetes döntéshozatali eljárására sem volt végül szükség. Az alperes az eljárásban két érdemi iratot, 2023. február 7-i írásbeli ellenkérelmet és 2023. április 12-i viszontválaszt terjesztett elő, és az ügyben a védjegybitorlási keresethez kapcsolódóan egy érdemi tárgyalásra került sor (2023. június 29-i tárgyalás, 28. számú jegyzőkönyv).

[25] Hivatkozott arra, hogy a 49/A. sorszámon csatolt órákimutatásban megjelölt tevékenységek egy része nem kapcsolódik a részítélettel elbírált jog érvényesítéséhez, illetve azoknak a perbeli joggal való összefüggését az alperes semmilyen módon nem igazolta.

[26] Az alperes nem számíthatta fel a 2024. március 1-jei viszontkeresetét követően megtartott tárgyalások költségét, ugyanis ezeken a tárgyalásokon kizárólag az alperesi viszontkereset tárgyalásáról volt szó, az alperes még el nem bíralt viszontkeresetét illetően a felperes nem minősíthető pervesztesnek. A 2024. február 22-i tárgyalás nem kizárólag a felperes bitorlási igényének, hanem az alperes viszontkeresetének tárgyalásával is kapcsolatosak voltak, ezeket a költségeket az alperes nem különítette el.

[27] Az alperes felszámított olyan költségelemeket is (pl. egyezségi tárgyalások), amelyeknek a részítélettel elbírált jog érvényesítésével való kizárólagos összefüggését maguk az alperesi nyilatkozatok cáfolják. A 69/A. sorszámú csatolt levélváltások szerint nem a jelen perben érvényesített joggal összefüggően vette fel az alperes törvényes képviselője a felperest képviselő ügyvédi irodával a kapcsolatot, hanem az alperes kiskereskedőinél tartott lefoglalások miatt (alperes 2021. június 10-i levele). A 2023. május 22-i tárgyalásról készült összefoglaló e-mailjében az alperesi törvényes képviselő kifejezetten utalt rá, hogy a felek közötti egyeztetés a folyó jogi ügyekkel kapcsolatos, nem csupán a jelen perbeli, hanem egyéb jogi kérdések rendezését is szolgálja.

[28] Az alperes által megjelölt tevékenységek egy része nem volt felszámítottak sem tekinthető, nem jelölte meg az igényelt költség felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbevitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, illetve ezeket egyidejűleg szükség szerint okirattal nem igazolta. Az elsőfokú bíróságnak észlelnie kellett volna, hogy meghatározott költségelemek tekintetében szükséges lett volna az azokat alátámasztó okirat, mivel a bíróságnak mérlegelnie kell, hogy a felszámított költség felmerült-e, és összege tekintetében előadottakat a per adatai és a felszámításhoz csatolt okiratok mennyiben támasztják alá.

[29] Az EUB eljárásával kapcsolatos ügyvédi költségeket az alperes okirattal nem támasztotta alá.

[30] Az alperesi jogi képviselő nem beazonosítható személyekkel (LGy, BG) folytatott egyeztetéseinek, konzultációinak perköltségét is fel kívánja számítani úgy, hogy az sem derül ki, hogy e személyek bevonására milyen minőségben került sor.

[31] Az alperes ezen túl sikertelenül végzett perceseletekmenyekből eredő és feleslegesen okozott perköltségeket is igényelt. Ilyenek voltak az alperes elkülönítés kérelmezésével kapcsolatos perceseletekmenyei, amelyekre a Pp. 86. § (2) bekezdése alapján nem tarthatott igényt.

[32] A felperes tételesen is megjelölte fellebbezésében azokat a költségelemeket, amelyeket a korábban kifejtettek szerint a Pp. 81. § alapján perköltségként nem lehetett figyelembe venni.

[33] Az egyes költségeit érintően a táblázatában az alábbiakat emelte ki a 49/A. sorszámú munkaidőkimutatásra reflektálva.

[34] A 2022. október 13-i, október 14-i bejegyzés szerinti 5-5 perc nem kizárólag a jelen eljárásban előadott védekezéssel volt kapcsolatos, az a formatervezésiminta-oltalom megsértése miatti keresetet is érintette, így álláspontja szerint elkülönítés hiányában ebben az eljárásban nem vehető figyelembe.

[35] A 2022. október 16-i bejegyzéssel összefüggően a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes nem támasztotta alá, hogy az általa megjelölt időpontban milyen beadvány elkészítéséhez vagy perceseekménye elvégzéséhez volt szükséges az uniós joggyakorlat kutatása. Nem történt olyan bírói intézkedés vagy perceseekmény, ami indokolta volna ezen ügyvédi tevékenységet.

[36] A 2023. január 4-i bejegyzést illetően a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes nem igazolta, hogy a soronkívvüliséggel kapcsolatos kutatását milyen perceseekmény indokolta.

[37] A 2023. január 18-i és 19-i bejegyzésekkel összefüggően a határidő-hosszabbítási kérelemre előterjesztett 85 percet eltúlzottnak és az ügyvédi tevékenységgel összhangban nem állónak tekintette, ezzel szemben a határidő-hosszabbítási kérelem elkészítésével összefüggően 50.000 forint perköltséget tartott indokoltnak, tekintettel arra is, hogy a kérelem egy oldalból áll.

[38] A 2023. január 19-i és január 25-i bejegyzésekkel összefüggően arra hivatkozott, hogy az alperes a meghatalmazás elkészítését háromszor számította fel 55 percben, a meghatalmazás elkészítésével kapcsolatos perköltség 20 percre történő mérséklésének van helye, figyelemmel a 30.000 forintos ügyvédi óradíjra, ezzel összefüggésben 10.000 forint perköltséget tartott indokoltnak.

[39] A 2023. január 25-i nyilatkozat beadása felperes álláspontja szerint indokolatlan, mivel a peradatok alapján nem történt irat beadása, illetve nyilatkozat beadása alperes részéről.

[40] A 2023. január 26-i bejegyzés felperes szerint szintén szükségtelenül felmerülő perköltség, mivel a fél számára az eljárásban keletkezett iratokat a bíróság elektronikus úton kézbesíti, az iratbetekintés nem indokolt.

[41] A 2023. március 8-i bejegyzést érintően a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes nem igazolta, hogy a felülvizsgálati határidővel kapcsolatos kutatását milyen perceseekmény indokolta.

[42] A 2023. május 15-i, május 17-i, május 23-i, május 24-i és május 31-i bejegyzéseket érintően arra hivatkozott, hogy a peradatok alapján nem világos, ki az a BG és a vele történt kapcsolatfelvételek a jog perbeli érvényesítésével miért függnek össze.

[43] A 2023. május 31-i bejegyzést illetően arra hivatkozott, hogy nem történt olyan perceseekmény, amely indokolta volna az ismételt egyeztetés szükségességét az ügyféllel.

[44] A 2023. június 14-i bejegyzéseket azért tartotta indokolatlannak, mivel az alperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésével kapcsolatos perceseekménye nem vezetett sikerre, ugyanis az elsőfokú bíróság 2023. július 3. napján kelt végzésében nem az alperes 2023. június 15-i és 22-i iratában megfogalmazott kérdéseit terjesztette az EUB elé.

[45] A 2023. június 14-i bejegyzésekkel összefüggően hivatkozott arra is, hogy a peradatok alapján nem világos, hogy ki a BG és a vele történő kapcsolatfelvételek a jogérvényesítésével miért függnék össze.

[46] A 2023. június 15-i, 16-i bejegyzésekkel összefüggően szintén arra hivatkozott, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése sikertelenül végzett percselekmény volt, továbbá az alperes nem igazolta BG-vel történő kapcsolatfelvételekről, hogy azok a védjegybitorlásból eredő jog perbeli érvényesítésével függnék össze.

[47] 2023. június 16-i bejegyzéssel összefüggően arra hivatkozott, hogy ebben a tekintetben az előzetes döntéshozatali eljárást a Fővárosi Törvényszék az ideiglenes intézkedés iránti nemperes eljárásban kezdeményezte 3.Pk.21.184/2023/7-I. számon, amely nemperes eljárásban felmerült perköltségek viseléséről a bíróság a nemperes eljárásban döntött. Ezek tehát nem a részítélettel elbírált keresettel függték össze.

[48] A felperes a 2023. június 16., 19., 20. és 21-i bejegyzéseket érintően az előzetes döntéshozatali eljárással és BG-vel való kapcsolatfelvétellel összefüggően a már korábban kifejtett indokaira hivatkozott.

[49] A 2023. június 28-i, 29-i bejegyzéssel összefüggően arra hivatkozott, hogy nem világos, ki az az LGy, és hogy a vele való kapcsolatfelvételek a jog perbeli érvényesítésével miért függnék össze.

[50] A 2023. június 29-i felkészülés tárgyalásra bejegyzést érintően arra hivatkozott, hogy az alperes a felkészülés időtartamát már június 28-án felszámította 190 perces időtartamban, a felkészülés időtartamát így többször is felszámította, nem indokolt egy folytatódó tárgyalásra történő felkészülésre a közel 4 órás, 235 perces időtartam.

[51] A 2023. június 29. és július 5-i bejegyzések kapcsán szintén a BG-vel és LGy-vel összefüggő korábbi kifogásokra hivatkozott.

[52] A 2023. július 6-i bejegyzéssel összefüggően arra hivatkozott, hogy az alperes nem igazolta, hogy miként függött össze a jog perbeli érvényesítésével a Mattel külső jogi tanácsadójának a megkeresése.

[53] A 2023. július 6-i BG-nek írt e-maillal összefüggően a BG-vel összefüggő korábbi kifogására hivatkozott.

[54] A 2023. július 8-i bejegyzést illetően az irattanulmányozást szükségtelennek tartotta.

[55] A 2023. július 11-i bejegyzés alapján felszámított munkaidőt az LGy-vel összefüggő korábbi kifogására hivatkozva vitatta.

[56] Álláspontja szerint az alperes nem igazolta a 2023. október 31-i bejegyzésben írt munka szükségességét, azt, hogy a munkaszüneti napok tárgyában az egyeztetés a jog perbeli érvényesítésével függött össze.

[57] A 2023. október 31-i, november 1-jei, november 2-i bejegyzésekkel összefüggően arra hivatkozott, hogy az EUB-nek benyújtott iratokról az elsőfokú bíróságnak nem volt hivatalos tudomása, az alperes az EUB eljárással összefüggően felmerült ügyvédi költségeit okiratokkal nem támasztotta alá, a beadványok kollegialitás alapon történő megküldése nem a fél perbeli jogainak érvényesítését elősegítő perceselemény, nem a perbeli jogérvényesítésével okozati összefüggésben álló szükségképpen felmerült perköltség.

[58] A 2023. november 6-i bejegyzésekkel összefüggően arra hivatkozott, hogy a beadványok kollegialitási alapon történő megküldése nem szükséges perceselemény, az EUB-nak benyújtott beadványokkal felmerült költségeket az alperes nem igazolta.

[59] A 2023. novemberi bejegyzéssel összefüggően arra hivatkozott, hogy a viszontkeresettel kapcsolatos kutatás nincs összefüggésben a részítélettel elbírált keresettel.

[60] A 2023. december 1-jei bejegyzést illetően arra hivatkozott, hogy az itt megjelölt ügyvédi tevékenység a felek közötti átfogó egyezségi tárgyalásokra utalt, azok nem kizárólag a jelen perbeli jog érvényesítésével függték össze.

[61] Álláspontja szerint a 2023. december 6-i iratbetekintés szükségtelen volt, a beadvány kollegialitási alapon történő megküldése sem szükségképpen felmerült perköltség.

[62] A 2023. (helyesen: 2024.) február 22-i felkészülés a tárgyalásra, illetve a részvétel a tárgyaláson nem kizárólag a védjegybitorlással szembeni védekezést szolgálta, hanem az alperesi viszontkereset előterjesztését is. A tárgyalási jegyzőkönyv alapján látható, hogy a tárgyalás döntően az alperesi viszontkereset előterjesztéséről szólt.

[63] A 2023. (helyesen: 2024.) február 23-i egyezségi tárgyalásokkal összefüggő bejegyzéseket illetően arra hivatkozott, hogy az egyezés nem csak a részítélet által érintett jogvitával volt kapcsolatos.

[64] Álláspontja szerint a 2024. június 6-i tárgyalással összefüggő június 5-i, június 6-i bejegyzések az alperesi viszontkeresettel összefüggően felmerült költségekre utalnak.

[65] A 2024. szeptember 24. és 2024. november 12-i közötti perceselemények az elkülönítéssel függték össze, amely az alperes sikertelen perceseleménye volt.

[66] Mindezek alapján az alperes által felszámított 109,83 ügyvédi munkaórából 47,92 ügyvédi munkaóra fogadható el, amelyből 2855 perc, azaz 47,58 óra 50.000 forintos partneri óradíjon számolható el (2.392.000 forint + áfa), míg 20 perc 30.000 forintos ügyvédi

munkadíjon (10.000 forint + áfa), ennek megfelelően a felszámítható ügyvédi munkadíj 2.389.000 forint + áfa volt.

[67] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú részítélet helybenhagyását kérte.

[68] Kiemelte, hogy az EUB eljárásban keletkezett iratok az aktában megtalálhatók. Rámutatott, hogy a felperes az EUB felé olyan összegző nyilatkozatot tett, mely szerint az EUB döntésére nincs szükség az alapeljárások eldöntéséhez, mivel az alapeljárásokban felhívott védjegyei oltalmának 2022. május 1. napjára visszamenőleges hatályú megszűnésére tekintettel az előzetes döntéshozatali eljárások okafogyottá váltak. A felperes nyilatkozatában bejelentette a védjegyekről való visszamenőleges hatályú lemondását és elemezte a lemondás következményeit, közte azt is, hogy az EUB eljárás okafogyottá vált.

[69] Okszerűen vonható le az a következtetés, hogy a felperes kizárólag az EUB eljárás okafogyottá tétele érdekében nyújtotta be a védjegyekről való lemondását. Ezt támasztja alá, hogy a lemondást arra a legkorábbi időpontra visszamenőleges hatállyal tette meg, amivel az EUB eljárás alapját képező két alapügyben érvényesíteni kívánt bitorlási tényállások jogalapját megszüntette, de nem tette kérdésessé az ezt megelőző időszakban folyt vámeljárásokban érvényesített védjegybitorlási, NAV előtti, lefoglalásra irányuló ideiglenes intézkedés iránti igényeit. Az alperes 2024. augusztus 26-i előkészítő iratának 146-151. pontjai kifejezetten a védjegyről való lemondás célját elemezték.

[70] A védjegyekről való lemondás okának jogi jelentősége van, mivel egyrészt ez alapján lehet megítélni azt, hogy a felperes megfelelt-e a tőle elvárható magatartásnak, másrészt a lemondás okának meghatározása egyértelműen lehetővé teszi azoknak a vagyoni hátrányoknak az azonosítását, amelyek a kártalanítás, illetve a részítélettel megítélhető perköltség tekintetében vehetők figyelembe. Így válaszolható meg ugyanis az a kérdés, hogy az adott költségek és károk felmerültek volna-e, ha a felperes nem 2023. október 17-én „ex tunc”, hanem 2022. május 1-jén „ex nunc” hatállyal mond le a védjegyekről, illetve az, hogy a felperes tudatában volt -e a védjegyekkel biztosított kizárólagos jogok problematikus voltaival.

[71] Az alperes élt azzal az eljárási jogával, hogy nem járult hozzá az eljárás megszüntetéséhez, ez nem minősíthető indokolatlan vagy szükségtelen percselekménynek a perköltség tekintetében.

[72] A felperes tévesen olyan tárgyalásokra és tételekre hivatkozik, így a 69/A sorszámú mellékletre, valamint a 2022. január 17-i személyes egyeztetésre, 2023. május 22-i, június 2-i, június 12-i felek közötti egyeztetésekre és levelezésekre, amelyekkel kapcsolatban az alperes nem kért a bitorlási perben perköltséget, így a részítéletben ilyen költséget sem ítélt meg a bíróság.

[73] Az alperes a 74/A. sorszámon csatolt költségjegyzékhez csatolt órakimutatások 1-9. oldalain sorolta fel a védjegybitorlással kapcsolatosan érvényesített perköltség igényét. A táblázat a felperes által kifogásolt részeket nem tartalmazza.

[74] A Fővárosi Törvényszék előtti tárgyalások közül két tárgyalás az, amit a felperes úgy kifogásol, hogy azokra az alperes perköltséget érvényesített. A 2024. február 22-i tárgyalást érintő perköltség nem vitatható, hiszen a viszontkeresetet az alperes 2024. március 1-jén terjesztette elő írásban. A 2024. június 6-i tárgyalást az alperes költségjegyzéke azért tartalmazza, mert azon a viszontkereset ügyében érdemi tárgyalásra nem került sor. Ennek az volt az oka, hogy a felperes nem küldte meg az alperes viszontkeresetével kapcsolatban elkészített 54 oldalas ellenkérelmét az alperesnek. Ezen a tárgyaláson így az alperes csak a védjegybitorlással összefüggő nyilatkozatokat tudott tenni.

[75] Hangsúlyozta, hogy az EUB végzéssel arról rendelkezett, hogy az EUB eljárásban felmerült költségről a magyar bíróságnak kell döntenie. Az alperes által az EUB eljárásban benyújtott észrevételeket az elsőfokú bíróság és a felperes is megkapta.

[76] A nem beazonosítható személyek közül LGy az az EUB eljárásban résztvevő másik bitorlónak állított fél jogi képviselője volt, akivel nyilvánvalóan szükséges volt az EUB eljárással kapcsolatos egyeztetés. BG pedig a Sz.ügyvédi iroda Ügyvédi Iroda partnerét takarja, aki tanácsokat adott, és akivel stratégiai kérdésekkel, valamint az EUB eljárással kapcsolatos végzések megfogalmazásával és eljárási kérdésekkel összefüggően konzultált.

[77] A tárgyalás elkülönítésére és részítélet meghozatalára irányuló perceselemény sikeres volt, az alperes kérelmével egyező módon végül sor került az elkülönített tárgyalásra és részítélet meghozatalára. Az alperes kérelmének sikerét nem befolyásolja az, hogy az elsőfokú bíróság az osztott perszerkezet helytelen értelmezése miatt a per egy későbbi fázisában adott helyt az alperes kérelmének.

[78] Az alperes EUB eljárás kezdeményezésére irányuló indítványa a per szempontjából sikeresnek tekintendő. Nem lehet amiatt sikertelennek tekinteni egy perceseleményt, ha a felterjesztő nemzeti bíróság nem az alperes jogértelmezési kérdéseit teszi fel az EUB-nak.

[79] A kifogásolt egyeztetés az EUB titkárságának az EUB eljárásban kijelölt hivatalnokával folyt, amely az EUB eljárás jelen ügyben megítélendő költségei közé tartozik, és az észrevételek benyújtásának technikai kérdéseit, a munkaszüneti napokat, terjedelmi korlátokat érintette.

[80] A beadványokat alperes nemcsak kollegialitási alapon küldte meg, az ügyvédi kamara etikai szabályzata ezt előírja az ügyvédeknek.

[81] A felperes fellebbezése nem alapos.

[82] Fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróság részítéletének keresetet elutasító, valamint a felperest 2.389.000 forint + áfa perköltségben marasztaló rendelkezése.

[83] Az ítéltáblának a fellebbezés alapján kizárólag az elsőfokú ítélet védjegyoltalom megszűnésének okát érintő indokolási része és a perköltségről szóló döntés megalapozottságáról kellett állást foglalnia. A Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés korlátai között gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Ilyen korlátnak minősültek a fellebbezés indokai, az abban megjelölt eljárási és anyagi jogszabálysértések (Pp. 371. §).

[84] Az elsőfokú bíróság nem követett el a fellebbezésben írt okokból olyan lényeges eljárási szabálysértést, ami az ügy érdemére kihatott volna, és az ítélet hatályon kívül helyezését, továbbá az eljárás megismétlését tette volna szükségessé, mert annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű (Pp. 381. §). A fellebbezett indokolási résszel összefüggően állított eljárási szabálysértések fennállása sem eredményezne eltérő érdemi döntést, az ügy érdemi elbírálására a vitatott indokolási rész nem hat ki. Mivel a felperes csak általánosságban és nem részleteiben vitatta az elsőfokú eljárás során az alperes perköltségigényét, az elsőfokú bíróság nem sértette meg az indokolási kötelezettségét (Pp. 346. § (5) bekezdés) azzal, hogy a munkaidő kimutatásra támaszkodó perköltségigény elfogadását részleteiben nem indokolta. A részítelet részbeni hatályon kívül helyezésére ezért nem volt indok.

[85] Hatályon kívül helyezés hiányában az ítéltábla a fellebbezést érdemben bírálta el.

[86] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[87] A felperes az indokolás elleni fellebbezésében a teljes bekezdés mellőzését és az általa megjelölt tartalmú szöveget kérte az indokolás részévé tenni, miközben nem volt vitás sem az előzetes döntéshozatali eljárás, sem az azt követő lemondás. A felperes mindössze a kettő közötti okozati összefüggés vitatására terjesztett elő fellebbezési érvelést. A fellebbezésben megjelölt tartalommal a kérelme nem volt teljesíthető már ez okból sem.

[88] A részítélettel elbírált jog, a védjegybitorlás megítélése szempontjából nem vitásan közömbös az az indokolásban feltüntetett körülmény, hogy minek hatására kérte a felperes a védjegy megszűnésének megállapítását. Az elsőfokú részítelet indokolásából sem következik az, hogy az elsőfokú bíróság a lemondás okára alapozta volna a kereset elutasítását. A részítéletnek a támadott, lemondás okával összefüggő megállapításához ezért a Pp. 360. § értelmében nem fűződik anyagi jogerőhatás. Nem érinti tehát ez a körülmény azt, hogy a részítelet indokolása érdemben helyes-e, egyéb okból pedig a fellebbező az indokolás helyességét nem támadta. Mivel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az érdemben helyes részítelet nem változtatható meg, az érvényesített jog elbírálása és a támadott részítelet indokolása szempontjából is irreleváns megállapítás miatt nem volt lehetőség az indokolás ellen előterjesztett fellebbezés alapján a részítelet megváltoztatására. A felperes indokolás

elleni fellebbezése ezért már ez okból sem volt alapos. Megjegyzi az ítéltábla, hogy az anyagi jogerőhatás hiányára tekintettel a lemondás okával összefüggő megállapítás a folytatódó perben érvényesíthető perköltséget, a viszontkeresettel érvényesített kártalanítási igény elbírálását sem érinti.

[89] A felperes az elsőfokú részítélet perköltségről szóló rendelkezését is alaptalanul sérelmezte.

[90] A felperes csak általánosságban vitatta az alperes ügyvédi munkadíj igényét, nem adott elő olyan konkrét körülményt, amely alapján a felszámított ügyvédi munkadíj az elvégzett tevékenységgel nem állna arányban. A védjegybitorlási keresettől a kereset elutasításáig eltelt majdnem két év, a beadványok terjedelme és tartalma, az előzetes döntéshozatali eljárásban szükséges ügyvédi munka alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el arányosnak a 109,83 ügyvédi munkaórát. Nem érintette az arányosságot az a körülmény, hogy lényegében jogkérdés volt a védjegybitorlási per tárgya, valamint hogy részletesebb bizonyításra nem volt szükség, mivel a jogi érvelések mennyiségét és mélységét, az azokra adott válaszok terjedelmét is értékelni kellett. A részítélethez vezető eljárás körülményei, a lemondás, illetve az elállás ezért nem indokolta nagyságrendileg kevesebb munkaóra figyelembevételét. Nem sértette meg ezért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdését az elsőfokú bíróság azzal, hogy az alperes 2. § (1) bekezdése alapján felszámított, megállapodáson alapuló ügyvédi munkadíját nem mérsékelte.

[91] Az elálláshoz való hozzájárulás megtagadása az alperes rendelkező nyilatkozata, amellyel az alperes a felperes által kezdeményezett jogvita elbírálását kéri, illetve az azonos igényérvényesítés megismétlésével szemben igényel jogvédelmet. Az alperesnek ezt a jogát a Pp. 241. § (2) bekezdése biztosítja. A hozzájárulás hiánya így nem értékelhető sem rosszhiszemű eljárásnak, sem sikertelen perceselemnének, amely alapján a Pp. 86. § (2) bekezdését lehetne alkalmazni. Úgyszintén nem sikertelen perceselemény vagy a jogérvényesítéssel szembeni védekezéssel szükségtelenül felmerült költség az EUB előtti előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése az okból, hogy a törvényszék nem az alperes kérdéseit tette fel. Nem volt szükségtelen, illetve sikertelen perceselemény az elkülönítés kezdeményezése sem. A védjegybitorlási igények elkülönítése a viszontkeresettől a kereset és a viszontkereset külön tárgyalását, részítélet meghozatalát célozta. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a részítéletet utóbb az elsőfokú bíróság meghozta, így ezen eljárási cselekményekkel összefüggően felmerült költségek is érvényesíthetőek a Pp. 80. § alapján és nyilvánvalóan nem tekinthetőek a Pp. 86. § (2) bekezdése alapján sikertelen perceselemnél okozott költségnek.

[92] Az alperes a perköltségigényét a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján költségfelszámítással érvényesítette. Nem volt olyan költségigénye, amit a felszámításhoz csatolt órakimutatás ne tartalmazott volna. Az órakimutatásban továbbá elkülönítette a védjegybitorlási igénnyel szembeni védekezéssel és a viszontkeresettel érvényesített igénnyel összefüggő költségeket. A kimutatás kellően részletezően tartalmazza a felmerülés lényeges körülményeit, megállapítható volt abból, hogy a költségek milyen összegben, mely igény miatt merültek fel.

Az okirati igazolás a költség jellegétől függően lehet szükséges a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján.

[93] A felperes az elsőfokú eljárásban az órakimutatás ismeretében is csak általánosságban hivatkozott a költségigény eltúlzottságára, nem adott elő azonban olyan konkrét indokot, ami alapján az elsőfokú bíróságnak a felszámított költség további igazolását, részletezését kellett volna megkövetelnie. Az elsőfokú bíróság ezért az alperes költségfelszámítását a Pp. 81. § (1), (2) bekezdésének sérelme nélkül fogadta el.

[94] A bíróság Pp. 82. § (3) bekezdése alapján elvégzett mérlegelésére tartozik az, hogy a felszámítás és az okiratok alapján mennyiben fogadható el az, hogy az érvényesített költség indokoltan, a jog perbeli érvényesítésével szükségképpen merült fel.

[95] A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul fogadta el az alperes által érvényesített költségeket a jog érvényesítésével szükségképpen felmerült költségként. Az ítéltábla ezzel összefüggően utal egyrészt arra, hogy a Pp. 80. § alapján a költség felmerülésének szükségessége, indokoltsága az ügy körülményeitől, a jogvita bonyolultságától, összetettségétől is függ. Másrészt a bíróság a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján – egy adott eljárási cselekményhez általában szükséges, illetve a beadványok tartalma, mennyisége alapján figyelembe vehető időkereteket is szem előtt tartva – mérlegeli ezeket a körülményeket. Nem minősíthető indokolatlannak a bonyolult iparjogvédelmi, külföldi felet is érintő ügyekben ezért sem az, hogy egy előzetes döntéshozatali eljárással érintett, sokrétű jogvitában a jogi képviselő többször betekint az iratokba, kutat soronkívüliség, uniós jog témájában külön perceselexmény nélkül, többször készül fel a tárgyalásra, a felek között több tárgyban folyó, egymással is összefüggő eljárásokban egyeztetést folytat, a meghatalmazást, határidő-hosszabbítási kérelmet körültekintően fogalmazza meg, külsős tanácsadó segítségét veszi igénybe, tájékoztatásokat ad az ügyfélnek, fordításokat készít, az elhúzódozó eljárást gyorsítani kívánja azzal, hogy a beadványokat közvetlenül megküldi, EUB titkársággal egyeztet beadványok formai követelményéről, határidő számításról.

[96] Az alperes ezeken a címeken nem határozott meg irreális időtartamú, illetve mennyiségű munkaidőt, ezért az ítéltábla sem látta indokát annak, hogy a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján elfogadott e tételek tekintetében az elsőfokú bíróság döntését felülmérlegelje.

[97] A felperes által felvetett részletező kifogásokkal összefüggően az ítéltábla a következőkre is utal.

[98] Az alperes – figyelemmel a visszaküldött iratokat kísérő átiratra is – helyesen hivatkozott arra, hogy az EUB előtt folyó eljárás költségét a jelen eljárás költségei között

kellett megállapítani, és az iratok az elsőfokú bíróság rendelkezésére álltak ahhoz, hogy a költségeket megállapítsa. Nem volt szükség a Pp. 81. § (2) bekezdése szerint további okirati igazolásra.

[99] Mind a külsős jogi tanácsadóval (BG), mind a másik védjegybitorlási ügyben előzetes döntéshozatali eljárással érintett cég jogi képviselőjével (LGy) folytatott konzultáció az alperes pernyertességét célozta, így a felperesi igényérvényesítéssel szembeni védekezéssel indokolt költség a Pp. 80. § alapján.

[100] A lefoglalások összefüggtek az ideiglenes intézkedéssel és az annak alapján indított védjegybitorlási perrel. Az okból, hogy az egyeztetés más jogi kérdést is érintett, az erre fordított idő nem tekinthető a védjegybitorlási igénnyel össze nem függő vagy szükségtelen költségnek.

[101] A 2022. október 13-i, október 14-i bejegyzés szerinti 5-5 perc olyan rövid idő, amiből nem vonható le következtetés arra, hogy annak tárgya nem a perbeli keresetlevél, hanem azon belül kifejezetten a formatervezésiminta-oltalom megsértése miatt előterjesztett kereseti kérelem lett volna.

[102] A részítélet meghozataláig az alperesnek védekeznie kellett a védjegybitorlási keresettel szemben és emiatt részt kellett vennie a bírósági tárgyalásokon, függetlenül attól, hogy 2024. februártól a bírósági tárgyalások tárgyát képezte az alperes kártalanítási igénye is. A nyilatkozatok egyik tárgyaláson sem kizárólag a viszontkeresetet érintették. A kifogásolt 2024. februári, júniusi tárgyalások és azokhoz szükséges felkészülési idő alatt végzett munka költségét ezért az alperes a védjegybitorlási keresettel összefüggő költségként felszámíthatta a Pp. 80. § alapján az elállási nyilatkozatot követően is. Ugyanezen okból a 2023. novemberi bejegyzésben szereplő viszontkeresettel összefüggő kutatás sem volt indokolatlan költség. A védjegybitorlási igénnyel szembeni védekezés indokolt része lehet az igényérvényesítéssel okozott károk érvényesítési lehetőségének eljárásjogi, anyagi jogi vizsgálata, függetlenül attól, hogy utóbb az alperes előterjeszt-e viszontkeresetet, vagy sem.

[103] Az alperes az iratok tanúsága szerint 2023. január 25-én nyújtott be nyilatkozatot a perben, amit az elsőfokú bíróság papír alapon 2023. január 26. napjával érkeztetett (KR. érkezés 2023. január 25.), a 2023. január 25-i nyilatkozat beadását indokolt költségként a felperes alaptalanul vitatta. A 2023. március 8-i kutatás az iratok tartalma alapján a jelen perben 2023. április 11-én benyújtott felülvizsgálati kérelem előzménye volt. A védjegybitorlási kereset hivatkozási alapját képező ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezése iránti, védjegybitorlási perben benyújtott kérelem a védjegybitorlási igényérvényesítéssel összefügg. A felperes az elsőfokú eljárásban tett általános vitató nyilatkozatán túl nem hivatkozott arra, hogy a kérelemmel összefüggő költségeket az alperes más eljárásban érvényesítette volna.

[104] Az iratokból megállapíthatón a jelen perrel párhuzamosan folyó 3.Pk.21.184/2023. számú eljárásban benyújtott kérelem alapján az elsőfokú bíróság 2023. június 12-én kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást. Az erről szóló döntését tájékoztatásul megküldte a jelen perbeli feleknek is. Az alperes az előzetes döntéshozatali eljárást 2023. június 15-i nyilatkozatában maga is kérelmezte a perbeli eljárásban. A 2023. június 16-i bejegyzésben megjelölt, előzetes döntéshozatali eljáráshoz köthető költség is ezért a védjegybitorlási eljárással összefüggő, jelen eljárásban érvényesíthető költségnek minősült. Nem volt semmilyen peradat arra, hogy e költséget az alperes más eljárásban érvényesítette volna.

[105] Az előzetes döntéshozatali kérelem időpontjára tekintettel a 2023. július 6-i, Mattel külső jogi tanácsadójának a megkeresése sem tekinthető indokolatlan költségnek.

[106] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes részítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[107] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján megállapított 606.000 forint, áfával terhelt ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. A jelen fellebbezésben utólag igen részletesen vitatott órákimutatásra és a fellebbezési ellenkérelemre tekintettel nem volt a Pp. 80. § alapján szükségtelen vagy indokolatlan költségnek tekinthető a felperes által kifogásolt felszámított ügyvédi munkadíjban figyelembe vett iratbetekintés és a bíróság kezelőirodájával egyeztetés ideje, valamint költsége sem. A fellebbezés terjedelme, tartalma és a fellebbezési ellenkérelem tartalma alapján az igényelt ügyvédi munkadíj nem volt aránytalan az elvégzett munkával sem, ezért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján az ítéltábla nem mérsékelte az ügyvédi munkadíjat a másodfokú eljárásban sem.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Istenes Attila s. k.
k.

Dr. Szabó Csilla s.

